

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Mfv.III.10.436/2016/4.

**A tanács tagjai:** Dr. Zánthy János  
a tanács elnöke  
Dr. Farkas Katalin  
előadó bíró  
Dr. Magyarfalvi Katalin  
bíró

**A felperes:**

**Az alperes:** ONYF Nyugdíjfolyósító Igazgatósága  
1554 Budapest, Pf. 350.

**Az alperes képviselője:** jogtanácsos

**A per tárgya:** társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** alperes

**Az elsőfokú bíróság határozatának száma:** Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.419/2016/3.

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.M.419/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**Tényállás**

- [1] A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság Fegyveres Nyugellátási Osztálya a 2013. július 11. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére havi 242.580 forint rögzített nyugdíjat állapított meg annak folyósítása nélkül figyelemmel arra, hogy a felperes 1986. május 29-től 2011. december 31-ig 25 teljes év szolgálati idővel rendelkezett.
- [2] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Nyugdíjfolyósító Igazgatósága a 2015. október 2. napján kelt ... számú határozatával a felperes szolgálati nyugdíj rögzítő határozat módosítása iránti kérelmét - amelyben a részére kifizetett szolgálati időt elismerő támogatás nyugdíjalapba történő beszámítását kérte - elutasította.
- [3] A másodfokon eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság

Központ a 2015. november 19. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A társadalombiztosítási szervek határozataikat a 2011. évben hatályos, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 181. § (1), (3) bekezdése, 183. § (1), (2) és (4) bekezdése, 99. § (1)-(3) bekezdése, valamint a hivatásos állomány tagjainak szolgálati időt elismerő támogatásáról szóló 17/2009. (VI.4.) IRM rendelet (továbbiakban: Rendelet) rendelkezéseire, a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú döntésében foglaltakra alapították, azzal, hogy a beszámítani kért és a Rendelet alapján kifizetett támogatás a Hszt. fogalomrendszerében élesen elválik a nyugdíjalapot növelő illetmény, illetmény-kiegészítés, illetménypótlék, juttatás vagy jutalom fogalmától és a járuléklevonás ellenére sem minősül (illetménynek) jövedelemnek.

### **A felperes keresete és az alperes ellenkérelme**

- [4] A felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezése mellett az alperes új határozat hozatalára kötelezését. Kereseti kérelmében a felperes hivatkozott a Hszt. 183. § (1)-(2) és (4) bekezdése, 184. §-a, 181. § (1) bekezdése, a társadalombiztosítási nyugellátásokról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 22. § (1) bekezdése, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) 4. § k) pont 1. alpontja, 21. §-a, az Szja törvény és a 24/2009. (O.T.13.) ORFK utasítás rendelkezéseire, valamint a Kúria Mfv.III.10.292/2009., Mfv.III.10.630/2012. és Mfv.III. 10.456/2014/4. számú határozataira.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a szolgálati időt elismerő támogatás a Hszt. rendszerén kívül került szabályozásra sem az illetmény, sem az egyéb juttatások kedvezmények kategóriájába nem sorolható, ezért a rögzített nyugdíj összegének meghatározásakor sem számítható be. Hivatkozott arra, hogy az Mfv.III.10.456/2014/4. számú kúriai döntés egyedi ügyben hozott határozat, ezért a bíróságot nem köti, ugyanakkor a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú ítélete értelmében az a körülmény, miszerint a folyósított támogatást a bérjegyzéken az illetménnyel együtt számolta el a munkáltató, illetőleg abból adó- és járuléklevonást eszközölt adójogi kérdés önmagában a támogatás jogcímét nem alakítja át, vagyis az illetmény összegétől független, külön jogszabályban szabályozott juttatás, tehát elismerhető jövedelemnek nem minősíthető.

### **Az elsőfokú ítélet**

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a

társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

- [7] A bíróság idézte a Hszt. 181. § (3) bekezdés, 183. § (1), (3)-(4) bekezdéseit, 184. §-a, a Tny. 22. § (1) bekezdés c) pontja, a Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja és az Szja. törvény rendelkezéseit, továbbá utalt a Kúria Mfv.III.10.292/2009. és az Mfv.III.10.630/2012. számú határozataira.
- [8] A bíróság megállapította, hogy a támogatás kifizetése adóelőleg és járulékok levonásával történt, az járulékalapot képező jövedelemnek minősül, jogi természetét tekintve pedig kvázi illetmény jellegű juttatás, amely ellátást a nyugdíjalapba be kell számítani. Rámutatott a bíróság, hogy az alperes által hivatkozott Mfv.II.10.071/2015/7. számú, más ügyben hozott kúriai határozat nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a támogatás nem tekinthető járulékalapot képező jövedelemnek és azt a nyugdíjösszeg megállapításakor figyelmen kívül kellene hagyni; mindezek miatt az alperes az új eljárás során a ténylegesen nyújtott támogatás beszámítására köteles.
- [9] A megismételt eljárásra a bíróság előírta a nyugdíjrögzítés során a szolgálati nyugdíj összegének megállapításához a „hűségpénzként” kifizetett összegek figyelembevételét.

#### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérve. Másodlagosan alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a bíróság új eljárásra utasítását is kérte. Az alperes álláspontja szerint a bíróság a megállapított tényállásból okszerűtlen következtetést vont le és döntése a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: Khtv.) 19. §-a, Hszt. 181. § (3) bekezdése és a 183. § (1)-(2) és (4) bekezdése rendelkezéseibe ütközik.
- [11] Az alperes érvelése szerint a nyugdíjrögzítés során a szolgálati nyugdíj összegét a Hszt. 2011. december 31-én hatályos rendelkezései alapján kellett megállapítani (Khtv. 19. §). Az alperes nem vitatta, hogy a Hszt. 181. § (3) bekezdése alkalmazandó, azonban kifogásolta, hogy a bíróság a rendelkezés 2. mondatára nem volt tekintettel döntése meghozatalakor. A bíróság tévedett, amikor csupán a Tny. rendelkezéseire hivatkozva tartotta beszámíthatónak a szolgálati idő támogatás összegét, ezzel figyelmen kívül hagyva a Hszt. 181. § (3) bekezdése 2. mondatát. Hivatkozott az alperes arra is, hogy a Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja a járulékalapot képező jövedelem meghatározásához nem az adóalapot, hanem az adóelőleg-alapot képező jövedelmek figyelembevételét írja elő. A két kategória nem fedí egymást (Szja. 47. § (1) bekezdés).
- [1] Sérelmezte alperes, hogy a bíróság az Mfv.III.10.456/2014. számú

kúriai döntésre alapította határozatát az Mfv.II.10.071/2015/7. számú döntését figyelmen kívül hagyva. Kiemelte az alperes a Kúria Mfv.II.10.071/2015. számú határozatának 22. és 23. bekezdéseiben foglalt megállapításait, melyek szerint a szolgálati időre járó támogatás nem minősül illetménynek és nem tartozik a Hszt. szerinti illetmény fogalmába. Az a körülmény, hogy a folyósított támogatást a bérjegyzéken az illetménnyel együtt számolta el a munkáltató, illetőleg abból adó- és járuléklevonást eszközölt, adójogi kérdés, önmagában a támogatás jogcímét nem alakítja át, a támogatás az illetmény kategóriájába nem tartozik.

- [2] Az alperes nem vitatta, hogy az ORFK utasítás alapján - amely véleménye szerint nem jogszabály - a támogatás összegéből a munkáltató adó- és járuléklevonást eszközölt.
- [3] Az alperes hivatkozott a jogalkotói szándékra, mely álláspontja szerint nem terjedt ki a szolgálati időt elismerő támogatás összegének a (rögzített) nyugdíjba való beszámítására. Alperesi érvelés szerint ezt támasztja alá az is, hogy a támogatás külön jogszabályba került bevezetésre, kérelemhez kötött juttatás, mely szerződésszegés esetén visszafizetendő. Ezen ismérvek a társadalombiztosítási jogviszonyokra nem jellemzőek. Utalt alperes a szolgálati nyugdíjrögzítés céljára is.
- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.
- [14] A Kúria több határozatában (Mfv. III. 10.494/2016/5., Mfv. III. 10.409/2016/4.) kifejtette: „A Khtv. 19. §-a a rendelkezés hatálya alá tartozó személyek részére a Hszt. 2011. december 31-én hatályos szabályai alkalmazásával szolgálati nyugdíj folyósítás nélküli megállapítását írja elő. A 2011. december 31-én hatályos Hszt. a hivatásos állomány tagját megillető nyugellátásokról a 181. § (1)-(3) bekezdésében rendelkezett, a szolgálati nyugdíjra való jogosultság részletszabályait a 182. §-184. §-ai tartalmazták.
- [15] A Hszt. 181. § (1) bekezdése a szolgálati nyugdíj és a hivatásos állomány tagját megillető egyéb nyugellátások esetében a Tbj., Tny., valamint a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény rendelkezéseit a Hszt.-ben meghatározott eltérésekkel rendelte alkalmazni. A 183. § (1) és (2) bekezdése a szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett összege havi átlaga alapján rendelte megállapítani

azzal, hogy az összeg kiszámításánál alkalmazni kell a társadalombiztosítási jogszabályokban az öregségi nyugdíj megállapításánál előírt korlátozásokat. A Hszt. 183. § (4) bekezdése szerint az (1) és (3) bekezdésben említett illetményen és illetmény jellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménykiegészítést, az illetménypótlékot, a 2009. január 1-jét megelőzően hatályos szabályok szerinti külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

- [16] A Hszt. felülvizsgálati kérelemben megjelölt fenti rendelkezései és azoknak a Tny., a Tbj. és az Szjativ. jogerős ítéletben felhívott rendelkezései együttes alkalmazása tárgyában a Kúria korábban, az Mfv.III.10.456/2014/4. és az Mfv.III.10.409/2016/4. számú határozataiban már állást foglalt. E határozatokban a Kúria rámutatott arra, hogy a nyugellátás összege megállapításának alapja - mind a Tny., mind a Hszt. rendelkezései szerint - a bevallott és megfizetett járulék, a járulékfizetési kötelezettség alapvető feltétele pedig a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony és a járulékalapot képező jövedelem megléte, amelyről a Tbj. rendelkezik. A Tbj. 4. § k) pont 1. alpontja szerint járulékalapot képező jövedelemnek az Szjativ. szerint összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem, ideértve az Szjativ.-ben szabályozott kis összegű kifizetésekből származó jövedelmet is. Az Szjativ. alapján önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez [16. § 3) bekezdés]; az Szjativ. rendelkezéseiből következően minden, az összevont adóalapba tartozó önálló és nem önálló tevékenységből származó bevétel, amelyet az adóelőleg számításánál figyelembe kell venni, járulékalapot képező jövedelem. A szolgálati időt elismerő támogatás a nyugdíjjárulék, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék alapot nem képező juttatások között nem szerepel, a hivatásos állományúak a járulékalapot képező jövedelmük [Tbj. 4. § k) pont 1. alpont] után nyugdíjjárulékot, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékot - a Tbj. 24. § a)-b) pontban felsorolt juttatások kivételével - fizetnek [Tbj. 19. §, 21. §].
- [17] A Kúria a fenti határozatokban, arra a következtetésre jutott, hogy a hivatásos állományúak részére a nyugdíjazás helyett további szolgálat vállalás és teljesítés, munkavégzés ellentételezéseként fizetett, a Hszt. 183. § (1) bekezdésében meghatározott, valamint a (4) bekezdésben felsorolt illetmény elemekkel azonos levonásokkal terhelt juttatást, rendeltetését figyelembe véve, és függetlenül attól, hogy azt a Hszt. külön nem nevesítette, a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe be kell számítani.
- [18] A munkaügyi bíróság döntését a fenti határozatban foglaltakkal azonos jogértelmezés eredményeként hozta meg, az alperes olyan további érvet, ami az attól való eltérést indokolná, nem adott elő. A munkaügyi bíróság helyesen foglalt állást arról is, hogy az

Mfv.II.10.071/2015/7. számú határozat - a perek eltérő tárgyára tekintettel - nem irányadó. Az utóbbi határozatban a Kúria munkaügyi jogvitában, munkajogi jogintézmény, nevezetesen jogalap nélkül kifizetett illetmény visszakövetelésének határideje, a jelen perben társadalombiztosítási jogi jogintézmény, a szolgálati nyugdíj alapja, összegének meghatározása kérdésében foglalt állást. E határozatok az alkalmazott jogszabályok eltéréseire és más jogszabályokkal való együttes értelmezésére tekintettel sem állnak egymással ellentétben; az, hogy a további szolgálatteljesítésért járó díjazás a visszakövetelés és a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetbe való beszámítás szempontjából más megítélés alá esik, nem jelent ellentmondást.

- [19] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

- [20] A Kúria a felülvizsgálati eljárás költségéről a döntést a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati eljárás illeték viseléséről a Tny. 81. §-a alapján határozott.
- [22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdése).

Budapest, 2016. október 24.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő